

качи пакъ Селима; той я мълчаше. Чрѣзъ своята искусна постѣжка, той зная да си направи една добра и силна партия, и ежврѣменно да приспи неприятелтъ за неговиятъ планъ безъ да паднѣтъ въ подозрение.

Съ слизанието му въ Едирне тайни засѣдания ся отвори хж мѣжду министритѣ и Рухчущкиятъ паша. Сичкитѣ бѣхж ежгласни въ нуждата че трѣба да ся свжрше вѣки това джлго и срамотно мѣждущаруване въ Цариградъ, и да ся постави на конецъ властѣта въ ржцетѣ на великиятъ визирь и на диванатъ както бѣше прѣди.

»Миратъ съ Русцитѣ,« имъ каза Рухчущкиятъ паша, »не изисква вѣки присѣствието на войската по Дунава и по край Балканатъ; пророческиятъ прѣпорецъ е срамотно безъ нужда да стои далечъ отъ столицата. Вжрвете тж го отнесите на своето священо мѣсто въ палататъ на Султана; азъ ще вжрва на раздалечъ отъ вашата войска за да ви подкрепа ако би да ви затворжтъ Цариградаскитѣ порти. Ще влѣза подиръ вазъ, но нѣма да стоиж освѣнь колкото е нужда да укротж тѣзи ниски ямаци, нашиятъ срамъ, и да утвжрдя редовната министернелска властъ въ ржцетѣ ви.«

Това рѣшено и одобрено незабавно ся постави въ дѣйствиє. Войската тржгна и на четвжртиятъ день тя бѣше на Голѣмиятъ Мостъ, село четири часа далечъ отъ Цариградъ.

Великиятъ визирь отъ тамъ испрати единъ Министръ до Мустафа IV да го извѣсти че той и Рухчущкиятъ паша иджтъ само и само да избавжтъ владѣтелятъ си, столицата и джржавата отъ срамотното поведение на ямацитѣ. Той го моляше йоце да имъ отстѣпи три нѣща въ залогъ на помирение: уничтоженieto на ямашкото отдѣление, падението на мюфтията, и на конецъ извинението на това що ся направили безъ негово дозволение, то е да поклатжтъ войската и да дойджтъ.
